

РЕШЕНИЕ

№ 9734

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 16.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **8274** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 124, ал. 1 във вр. чл. 121, ал. 1, предл. второ, т. 1 във вр. чл. 106, ал. 1, т. 2 от Закона за държавния служител (ЗДСл).
Образувано е по жалба на Т. М. С. от [населено място], [улица], ет. 3, ап. 11, депозирана чрез процесуалния й представител – адв. Р. Д., САК срещу Заповед № РД 12 - 133 от 17.08.2023 г. издадена от и. д. изпълнителния директор на Българска агенция за инвестиции при Министерство на иновациите и растежа (Б. - МИР), с която считано от 21.08.2023 г. е прекратено служебното й правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – съкращаване на длъжността „главен юрисконсулт“ в Дирекция „Административно правно обслужване“ с утвърдено ново длъжностно разписание.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се, че е издадена при липса на фактическа обосноваване, допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при грубо нарушение на основния принцип за съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК. Според жалбоподателка, оспорената заповед преследва различна от предвидената в закона цел – не, оптимизиране и повишаване ефективността на дейността на администрацията, а прекратяване на служебното правоотношение с нежелан служител. Сочи се, че числеността в организационните структури на Агенцията е част от позитивната уредба в Устройствения правилник на Българската агенция за инвестиции и всички изменения и промени са в правомощията на Министерски съвет, а не на

изпълнителния директор, който е само орган по назначаването на служителите от Агенцията. Излагат се съображения и за липса на целесъобразност при извършеното оптимизиране на щатните длъжности със съкращаването на длъжността „главен юрисконсулт“. Твърди се, че единственият служител с юридическо образование към момента на прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката е ползвал продължителен отпуск за отглеждане на дете. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на оспорения административен акт като незаконосъобразен. Претендират се направените разноски.

Жалбоподателката и процесуалният ѝ представител – адв. Д. считат, че събраните в съдебното производство доказателства установяват по категоричен начин основателността на направеното искане и аргументите, с което е обосновано в жалбата. Поддържат становището си, че съдът следва да го уважи като вземе предвид и подробно изложените съображения в представените писмени бележки (л. 501 – л. 502). Претендират разноски, съобразно приложения списък по чл. 80 от ГПК и представените към него доказателства (л. 499 – л. 500).

Ответникът – изпълнителният директор на Българска агенция за инвестиции, чрез процесуалния си представител – адв. С. Ч., оспорва жалбата и счита, че същата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. В представената писмена защита (л. 508 – л. 510) излага подробни аргументи за недоказаност на възраженията на жалбоподателката. Не претендира адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема становище по жалбата и не участва със свой представител в настоящото производство, въпреки своевременното уведомяване за образуването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Първо отделение, 26 състав, след като извърши цялостна проверка и оценка на събрания и относим към предмета на спора доказателствен материал, в контекста на възраженията и становищата на страните, съобразно правомощията си по чл. 168 вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

Със Заповед № РД-12-82 от 08.05.2015 г. издадена от изпълнителния директор на Българска агенция за инвестиции (л. 388, том II), след проведена конкурсна процедура Т. М. С. е назначена на длъжността „главен експерт“ в дирекция „Секторно инвестиционно обслужване“, експертно ниво 3, с ранг IV младши, считано от 11.05.2015 г. На 11.05.2015 г. ѝ е връчена длъжностна характеристика за длъжността, на която е започнала работа в Агенцията (л. 385 – л. 387, том II).

Месец по-късно, считано от 01.06.2015 г., със Заповед № РД-12-119 от 01.06.2015 г. на изпълнителния директор на Българска агенция за инвестиции (Б.) на Т. С. е възложено да изпълнява задължения в Дирекция „Маркетинг и инвестиционно обслужване“ (л. 383, том II). Връчена ѝ е съответната длъжностна характеристика (л. 380 – л. 382, том II).

Със Заповед № РД-12-183 от 31.08.2015 г. на изпълнителния директор на Б. служебното правоотношение на жалбоподателката на длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Маркетинг и инвестиционно обслужване“ е прекратено, считано от 01.09.2015 г. (л. 370, том II).

От същата дата – 31.08.2015 г., след приключена конкурсна процедура, изпълнителният директор на Б. е издал Заповед № РД-12-185, с която е назначил Т. С. на длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Маркетинг и инвестиционно обслужване“ (л. 315, том I).

Със Заповед № РД-12-223 от 01.12.2016 г. (л. 253, том I), със съгласие на жалбоподателката, ѝ е възложено да изпълнява по вътрешно съвместителство, задължения по допълнително служебно правоотношение до назначаване на служител на незаета длъжност, но не по-късно от 31.05.2017 г., - длъжността „директор на дирекция“ - Дирекция „Административно правно обслужване“. Допълнителното служебно правоотношение по вътрешно съвместителство е прекратено със Заповед № РД-12-05 от 16.01.2017 г. (л. 244, том I).

Със Заповед № РД-12-06 от 17.01.2017 г., на основание чл. 82а, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, Т. С. е преназначена на длъжност „директор“ на Дирекция „Маркетинг и инвестиционно обслужване“ до завръщане на титуляра, на когото е разрешен неплатен отпуск до 24.07.2018 г., съгласно чл. 77 от Закона за дипломатическата служба, (л. 239, том I).

Със Заповед № РД-12-130 от 23.07.2018 г. (л. 178, том I), на основание чл. 5, ал. 1, т. 3 от Устройствения правилник на Б., Заповедта от 17.01.2017 г. е изменена - удължен е срокът до завръщане на титуляра, но за не повече от 4 години.

Със заповеди № РД 12 – 37 от 25.03.2019 г. (л. 166, том I) и № РД 12-25-8 от 02.03.2020 г. (л. 142, том I) жалбоподателката е повишена в ранг – от IV младши в III младши, считано от 25.03.2019 г., а считано от 02.03.2020 г. - във II-ри младши.

По предложение на главния секретар на Б., считано от 02.11.2020 г. (л. 126, том I), на основание чл. 82, ал. 1 от ЗДСл, със Заповед № РД 08 – 34 от 30.10.2020 г. на и. д. изпълнителен директор на Б. (л. 128 и л. 129, том I), Т. С. е преназначена от длъжността „главен експерт“ в Дирекция „Маркетинг и инвестиционно обслужване“ на длъжност „главен юрисконсулт“ в Дирекция „Административно правно обслужване“.

С докладна записка от 12.01.2021 г., зам. изпълнителният директор на Б. е предложил на изпълнителния директор (л. 117 – л. 118, том I), по повод предсрочно прекратено служебно правоотношение на изпълняващия длъжността „главен секретар“ на Б., на незаетата длъжност, до назначаване на служител или за срок не по-дълъг от 6 месеца, считано от 12.01.2021 г. - да бъде назначена жалбоподателката Т. С.. Със Заповедта - № РД-12-04 от 12.01.2021 г. е определен срок за заемане на длъжността „главен секретар“ в Б. - до 12.07.2021 г. или до назначаване на титуляр на длъжността (л. 116, том I).

Със Заповед № РД 12 – 25 от 05.03.2021 г. (л. 115, том I) жалбоподателката е повишена от ранг II-ри младши в ранг V старши, считано от 05.03.2021 г.

Със заповед за заместване № РД-08-38 от 01.07.2021 г. изпълнителният директор на Б. (л. 105, том I) е възложил на жалбоподателката да изпълнява, считано от 01.07.2021 г., служебните задължения на „главен секретар“ на Б. поради отсъствието на титуляр, но за не повече от 6 месеца.

С докладна записка от 30.06.2021 г., зам. изпълнителният директор на Б. е предложил за периода от 26 юли 2021 г. до 26.12.2021 г., за който заемащият длъжността „главен секретар“ на Б. ще ползва отпуск за бременност и раждане на първо дете, да бъде заместван от жалбоподателката С. (л. 104, том I).

Последвало е преназначаване на жалбоподателката на длъжността „главен секретар“, на основание чл. 82, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл, със заповед № РД 12-147 от 30.07.2021 г. за срок до 4 години или до завръщане на титуляр, считано от 01.08.2021 г. (л. 102, том I).

Със Заповед № РД 12-171 от 03.09.2021 г. е изменено основанието, на което е

преназначена Т. С. на длъжността „главен секретар на Б.“, а именно чл. 82а, ал. 1, ал. 2 и ал. 3 от ЗДСл (л. 93, том I).

Във Формулярите за оценка на изпълнението на възложените на жалбоподателката функционални задължения на длъжността „главен секретар на Б.“ за 2021 г. и 2022 г. - Приложение № 2 към чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗДСл (л. 82 – л. 83 и л. 85 – 86, том I), е отразено изключително изпълнение.

С докладна записка вх. № Б.-КР-15-1 от 30.06.2023 г. (л. 60 – л. 61, том I), директорът на дирекция „Административно правно обслужване“ е уведомил и.д. изпълнителен директор на Б., че следва да се предприемат административни мерки за незабавно изпълнение на препоръки, отразени в Доклад на МИР, вх. № Б.-КР-04-179 от 29.05.2023 г. и констатации от извършен финансов одит на годишния финансов отчет на МИР от 31.12.2022 г.

Позовавайки се на разпоредбите на чл. 54, ал. 7 от Закона за администрацията, чл. 82, ал. 1 във вр. чл. 107, ал. 1, т. 5 от Закона за държавния служител, и. д. изпълнителен директор на Б. е издал Заповед № РД 12-102 от 30.06.2023 г. (л. 58, том I), с която е отменил заповедта за преназначаване на жалбоподателката на длъжността „главен секретар на Б.“ - № РД 12-171 от 03.09.2021 г., считано от 03.07.2023 г. и е наредил от същата дата да заеме длъжността, която е заемала преди преместването – „главен юрисконсулт“ в дирекция „Административно правно обслужване“ в Б., с ранг V старши. Заповедта е оформена като връчена при отказ в присъствието на свидетели, за което е съставен протокол (л. 59, том I).

На 17.08.2023 г. на вниманието на и. д. изпълнителен директор на Б. е представен Доклад от главния секретар на Агенцията, изготвен от директора на Дирекция „Административно правно обслужване“ (л. 19, том I) с предложение за промяна в структурата и организацията на работа на дирекция „Административно правно обслужване“ – при запазен щатната численост – 7 щатни бройки, съкращаване на щатната длъжност „главен юрисконсулт“ и разкриване на нова щатна длъжност „счетоводител“ по трудово правоотношение.

Със Заповед № РД 08-30 от 17.08.2023 г. и. д. изпълнителен директор на Българска агенция за инвестиции е изменил длъжностното разписание на Дирекция „Административно правно обслужване“, считано от 21.08.2023 г. (л. 20 – л. 21, том I), позовавайки се на предложението на главния секретар от 17.08.2023 г. и на разпоредбите на чл. 2, ал. 3 от Закона за държавния служител и чл. 5, ал. 1, т. 11 от Устройствения правилник на Б., приет с Постановление на Министерски съвет № 105 от 28.04.2015 г.

Въз основа на тези промени в структурата на дирекцията, е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № РД 12-133 от 17.08.2023 г. (л. 59, том I), с която на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, служебното правоотношение на жалбоподателката Т. С. на длъжността „главен юрисконсулт“ в Дирекция „Административно правно обслужване“ на Б. е прекратено, считано от 21.08.2023 г. поради съкращаване на длъжността с измененото длъжностно разписание. Заповедта е оформена като при отказ да бъде получена от жалбоподателката с дата 17.08.2023 г. (л. 23, том I).

В съдебното производство, по искане на процесуалния представител на жалбоподателя са приобщени като писмени доказателства приложените документи към служебното досие на жалбоподателката, заверени копия от депозираните от нея сигнали до Министъра на иновациите и растежа рег. № 94-00-261 от 13.06.2023 г. (л.

415 – л. 417, том II), № 94-00-261-5 от 26.07.2023 г. (л. 418 – л. 421, том II) и № 94-00-281-7 от 23.08.2023 г. (л. 422 – л. 425, том II), болнични листове, удостоверяващи ползване на отпуск поради временна нетрудоспособност в периодите 22.05. - 26.05.2023 г. и 29.05.2023 г. – 09.06.2023 г. (л. 426 и л. 427, том II), писмен отговор от ръководителя на Инспектората към Министерството на иновациите и растежа по повод сигнала от 23.08.2023 г. (л. 435, том II), Доклад № 94-00-334-4 от 19.10.2023 г. до Министъра на иновациите и растежа относно извършена извънпланова проверка по сигнал с рег. № 94-00-334 от 23.08.2023 г. (л. 439 – л. 443, том II). От процесуалния представител на ответната страна са представени длъжностни и поименни длъжностни разписания, специфични длъжностни характеристики за длъжностите „главен секретар“, връчена на 01.08.2023 г. на назначен на тази длъжност служител и „главен експерт“ в Дирекция „Маркетинг и инвестиционно обслужване“, връчена на назначен на тази длъжност служител на 04.09.2023 г., Писмено становище на изпълнителния директор на Б. до Министъра на иновациите и растежа, вх. № МИР – 94-00-334-7 от 27.11.2024 г. по повод констатациите и препоръките в Доклада на Инспектора към МИР от проверката по сигнала на жалбоподателката С. от 23.08.2023 г., справки за образувани пред АССГ дела, по които страна е била Б. и/или изпълнителният ѝ директор за периода 2018 г. – 2023 г.

В показанията на разпитаната по искане на пълномощника на жалбоподателката свидетелка А. С. (л. 429-гръб - л. 430, том II) се съдържа информация относно заеманите от жалбоподателката длъжности в Б., споделени и пресъздадени от нея разговори, водени с и. д. изпълнителен директор по повод изменението и последващото прекратяване на служебното ѝ правоотношение, както и лични възприятия относно емоционалното и здравословното състояние на жалбоподателката в процесния период на промени в заеманите от нея длъжности. Съдът кредитира при постановяване на съдебния си акт информацията в приложените към делото писмени документи, неоспорена от страните по делото, както и показанията на разпитания свидетел – като обективни, логични, възпроизвеждащи в хронологична последователност относими към релевантните факти по делото обстоятелства.

Описаните факти не се оспорват от страните и позволяват на съда да направи следните правни изводи:

Жалбата срещу заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на Т. С. е процесуално допустима. Депозирана е на 28.08.2023 г., в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК (отказът да бъде получен препис от заповедта е от 17.08.2023 г.), от процесуално легитимирано лице – адресат на заповедта, с правен интерес от оспорването поради засегнатите неблагоприятно субективни права, срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, съгласно чл. 124, ал. 1 от ЗДСл.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

Заповедта е издадена от компетентния, по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК, орган по назначаването, съгласно чл. 42, ал. 5 от Закона за администрацията – и. д. изпълнителен директор на Б.. Спазена е задължителната писмена форма по чл. 108, ал. 1 от ЗДСл. Посочено е правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, придобитият ранг на държавна служба, както и длъжимите обезщетения, макар и да не са конкретизирани техните размери.

Правното основание за прекратяване на служебното правоотношение, на което се е позовал административният орган в оспорената заповед, е едно от трите фактически

основания, визирани в разпоредбата на чл. 106, ал. 1 от ЗДСл, което не изисква излагане на специални мотиви и не е свързано с конкретно поведение на служителя. Обвързано е единствено с преценката за целесъобразност на органа по назначаване - да упражни правомощието си да извърши структурно - организационни промени, включително и чрез съкращаване на длъжности и/или трансформиране на незаети длъжности в администрацията. Разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл не предвижда задължение за органа по назначаване да излага съображения относно фактическите обстоятелства, предпоставили приложението на основанието по чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл, казано по друг начин – да посочи дали изцяло или отчасти изпълняваните функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностната характеристика на съкратения служител се запазват като се намалява броя на служителите, които ще бъдат ангажирани с тяхното изпълнение, или заеманата съкратена длъжност е отпаднала като нормативно определена позиция в длъжностното разписание на администрацията.

Според легалната дефиниция в чл. 2, ал. 1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията (в сила от 01.07.2012 г., приета с ПМС № 129 от 26.06.2012 г., обн. ДВ бр. 49 от 29 юни 2012 г. с последни изм. и доп. актуални към момента на издаване на оспорената заповед – ДВ, бр. 62 от 05.08.2022 г. в сила от 05.08.2022 г.), понятието „длъжност в администрацията“ е нормативно определена позиция, която се заема по служебно или по трудово правоотношение, въз основа на определени изисквания и критерии, свързана е с конкретен вид дейност на лицето, което я заема и се изразява в система от функции, задължения и изисквания, утвърдени с длъжностна характеристика. В този аспект, понятието има два основни характеризиращи белези – това е нормативно определена позиция, която се изразява в система от функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. За да се приеме, че една длъжност е съкратена трябва да е установено, че тази длъжност вече не фигурира не само като наименование (*нормативно определена позиция*) в щатното разписание на съответната администрация, но и като съвкупност от определени функции, задачи и задължения, утвърдени с длъжностна характеристика. Двете предпоставки следва да са налице кумулативно. Доказателствената тежест за установяване на тези факти е на органа по назначаване.

В настоящия казус не е спорен фактът, че заеманата от жалбоподателката Т. С. длъжност „главен юрисконсулт“ е реално съкратена с утвърденото със заповедта на и. д. изпълнителен директор на Б. от 17.08.2023 г. ново щатно длъжностно разписание, считано от 21.08.2023 г. (*л. 460, том II*). Спорно е дали съкращаването съответства на възложените функции на Агенцията като цяло и в частност, позволява ли осъществяването на възложените с чл. 15, ал. 3 от Устройствения правилник на Б. в областта на правното обслужване на Дирекция „Административно правно обслужване“. В този контекст, е развита тезата за несъответствие на извършеното съкращаване на длъжността, което е послужило и като основание за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателката, с целта на закона и с принципите на равенство и съразмерност.

Неоснователни са възраженията в жалбата, поддържани и в съдебното производство, че промените в структурата на Дирекция „Административно – правно обслужване“ с утвърденото ново щатно длъжностно разписание - съкращаването на длъжността „главен юрисконсулт“, предпоставило издаването на оспорената заповед, с която е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката, и трансформирането

на съкратената длъжност в длъжност по трудово правоотношение „счетоводител“, е извън компетентостта на и. д. изпълнителен директор. Изменението на организационната структура и на длъжностите, включени в щатното разписание са част от оперативната самостоятелност на компетентния административен орган по назначаване, по смисъла на чл. 169 от АПК - да съкращава определени длъжности, да създава нови и/или да прави промени в числеността на щатните бройки, с цел да подобри ефективността, ефикасността и качеството при изпълнение на възложените функции на ръководеното от него ведомство. Съответни на този принцип са и правомощията на изпълнителния директор на Б., регламентирани с нормите на чл. 5, ал. 1, т. 3 и т. 11 от Устройствения правилник, съгласно които именно той осъществява не само правомощията по възникване, изменение и прекратяване на служебните и трудовите правоотношения със служителите на Агенцията, но и **утвърждава структурата на административните звена и длъжностното разписание**. В тази компетентност не са включени промени в създадените с Устройствения правилник на Агенцията две дирекции и числеността на персонала. За такива промени се изисква решение на Министерски съвет, доколкото са пряко свързани с изменение на норми от Устройствения правилник - чл. 12 и чл. 13. Упражняването на правомощията по чл. 5, ал. 1, т. 3 и т. 11 обаче, е подчинено на основната цел – подобряване ефективността и ефикасността на работата на администрацията.

В доктрината и съдебната практика не съществува противоречие, че в хипотезата на чл. 106, ал.1, т. 2 от ЗДСл органът по назначаване няма задължение да извършва подбор между служителите, чийто длъжности се съкращават, за разлика от нормативно регламентираното право на работодателя, в разпоредбата на чл. 329 от КТ, да извърши такъв подбор в интерес на производството или на службата като уволни работници или служители, длъжностите на които не са съкратени, за да остави на работа тези, които имат по-висока квалификация и работят по-добре. Оперативната самостоятелност на органа по назначаването - да прецени по целесъобразност конкретно кое служебно правоотношение следва да бъде прекратено, може да бъде ограничена с приемане и утвърждаване на правила за подбор, които биха го обвързали при едностранно прекратяване на служебни правоотношения. В конкретния казус не са събрани доказателства, а и от страните не се твърди органът по назначаване да е утвърдил такива Вътрешни правила за подбор, които да са прилагани преди извършване на структурно - организационните промени в Общата администрация на Б., в резултат на които е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателката.

Липсата на законова регламентация за извършване на подбор между държавните служители не означава, че решението на органа не подлежи на контрол и не е подчинено на никакви правила. Разпоредбата на чл. 14 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията предвижда, че промени в длъжностното разписание могат да се извършват само въз основа на писмен **мотивиран доклад**, а предвидената в ал. 2 възможност за трансформиране на длъжности, чрез изменение на длъжностното разписание **предпоства обоснована необходимост за подобна промяна**, която се свързва с наличие на едно или повече от следните условия:

1. адекватно изпълнение на функциите на административната структура или звено;
2. по-добро изпълнение на целите на административната структура или звено;

3. промяна в организацията и/или обема на работа.

Представеният Доклад от главния секретар (л. 20, том I), макар да отговаря на изискванията за писмена форма, съгласно чл. 14, ал. 1 от Наредбата за прилагане на длъжностите от Класификатора на длъжностите в администрацията, не съдържа фактическа и правна обосновка, която е необходима за преценката за законосъобразност, която следва да извърши административния орган прилагане на предложената промяна в структурата на длъжностите от Общата администрация на Б.. Въпреки, че се твърди да е направен анализ на „*обема на право-нормативната дейност, на нейната правна сложност, броя на съдебните дела, по които е било необходимо процесуално представителство, ежедневната необходимост от правно обслужване и факта, че тези обеми са значително под нормата на осемчасовия работен ден.*“ такъв не е представен нито като част от съдържанието на доклада, нито като приложение към него. В съдебното производство процесуалният представител на ответника не отрича, че такъв писмен анализ не е бил изготвен и не е представен заедно с Доклада на изпълняващия функциите изпълнителен директор на Б.. Подобна констатация е отразена и в Доклада от извършената извънпланова проверка на Инспектората при Министерство на иновациите и растежа по повод на подадения сигнал от жалбоподателката Т. С. (л. 441-гръб – стр. 5 от Доклада).

Не е спорно, че до съкращаването на длъжността „главен юрисконсулт“, 7-те длъжности в Дирекция „Административно право обслужване“ са били структурирани като:

1 ръководна – директор на дирекцията,

2 – експертни длъжности с аналитични и/или контролни функции – „главен счетоводител“ и „главен юрисконсулт“,

3 експертни длъжности със спомагателни функции

и 1 техническа длъжност – „изпълнител“.

Безспорно е установено и наличие на незаети длъжности в същата дирекция – „старши експерт“ и „изпълнител“ и то за продължителен период преди извършената промяна в длъжностното разписание (л. 457, том II – *поименно длъжностно разписание, считано от 06.06.2023 г.*, л. 458, том II – *поименно длъжностно разписание, считано от 03.07.2023 г.*, л. 459, том II – *поименно длъжностно разписание към 26.07.2023 г.*). Наред с изложеното, предложението за трансформиране на длъжностите в структурата на Дирекция „Административно правно обслужване“ чрез съкращаване на длъжността „главен юрисконсулт“ и разкриване на нова длъжност „счетоводител“ се явява необосновано с оглед на факта, че предложената за съкращаване длъжност е единствената, отговаряща на изискванията на експертна длъжност с аналитични и/или контролни функции, по смисъла на чл. 4, ал. 3 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, на която могат да бъдат възложени за изпълнение функциите регламентирани в чл. 15, ал. 3, т. 2, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на Б. в областта на правното обслужване. И тук не става въпрос единствено за процесуалното представителство по съдебни дела, до каквото се свеждат данните от анализа и ангажираните в съдебното производство доказателства, а за съществени функции на Агенцията, които са свързани с изготвяне на правни анализи на действащото законодателство, с изготвяне и съгласуване на договори, по които Агенцията е страна, с участие в работни групи по отношение на правно-техническото оформяне на проекти на нормативни актове, разработени от специализираната администрация за привеждане на българското законодателство в

съответствие с общоприетите стандарти на Европейския съюз и на международните организации, в които РБългария членува, както и с изготвяне на становища и предложения във връзка с международноправната интеграция на РБългария. Представената в съдебното производство длъжностна характеристика за длъжността „главен секретар на Б.“, включваща и процесуалното представителство на Агенцията, а и значителна част от посочените функции не е достатъчна, за да санира допуснатото съществено нарушение на административно производствените правила – липсата на фактическа и юридическа обосновааност на предложената промяна в структурата на длъжностите на Общата администрация и то посредством съкращаване на заета длъжност, при наличие на три незаети длъжности в същата дирекция, две от които за по-продължителен период от време и то съответстващи на специфичната характеристика на новоразкритата – експертна длъжност с технически функции.

Предложената структурна промяна чрез трансформиране на длъжността „главен юрисконсулт“ в длъжност „счетоводител“ при липса на конкретно посочени в Доклада длъжности и лица, които притежават необходимия образователен и професионален опит, за да изпълняват функциите по чл. 15, ал. 3 от Устройствения правилник на Б., обосноваано се сочи и като превратно упражняване на властнически правомощия. Прекратяването на служебното правоотношение на един високо квалифициран служител, разполагащ с изискуемия образователен ценз и необходимия професионален опит, при безспорно установеното наличие на незаети длъжности в същата дирекция – „старши експерт“ и „изпълнител“ (л. 457, том II – поименно длъжностно разписание, считано от 06.06.2023 г., л. 458, том II – поименно длъжностно разписание, считано от 03.07.2023 г., л. 459, том II – поименно длъжностно разписание към 26.07.2023 г.), а при липса на предвидените материално правни основания, визирани в чл. 14, ал. 2 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, очевидно сочи, че съкращаването и трансформирането на длъжността „главен юрисконсулт“ в длъжност „счетоводител“ не е било подчинено на легитимната цел в закона - да се оптимизира дейността на дирекцията, за да се повиши ефективността, ефикасността и качеството на изпълняваните специфични задължения. Дискрецията при упражняване на оперативната самостоятелност от органа по назначаване е лимитирана от спазването на принципите за съразмерност (чл. 6 от АПК) и последователност и предвидимост (чл. 13 от АПК). Тя е подчинена и на принципа за равенство по чл. 8, ал. 2 от АПК при прилагане на нормативните изисквания спрямо всички служители на администрацията в съответната организационна структура.

Конкретиката на настоящия казус сочи, че такава цел не е поставена, доколкото извършената промяна на длъжностите, включени в организационната структура на Дирекция „Административно правно обслужване“, която не предвижда съкращаване на функциите, задачите и задълженията в областта на правното обслужване, по смисъла на чл. 15, ал. 3 от Устройствения правилник на Б., явно има друга цел - освобождаването на заемщата длъжността „главен юрисконсулт“ Т. С..

Констатираните съществени нарушения на административно производствените правила, както и неспазването на принципите по чл. 6, чл. 8, ал. 2 и чл. 13 от АПК, а и неспазването на материално правните изисквания на чл. 14 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в администрацията, предпоставят отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна и непропорционално засягаща правата и законните интереси на жалбоподателката.

При този изход на спора своевременно направеното искане от процесуалния представител на жалбоподателката за присъждане на разноски в съответствие с представения списък и приложените доказателства (л. 498 – л. 500, том II) следва да бъде уважено като съответна на изискванията на чл. 143, ал. 1 от АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК във вр. чл. 124, ал. 1 от ЗДСл, Административен съд - София град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Т. М. С. от [населено място], [улица], ет. 3, ап. 11, Заповед № РД-12-133 от 17.08.2023 г. на и. д. изпълнителен директор на Българска агенция за инвестиции при Министерство на иновациите и растежа, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение, на основание чл. 106, ал. 1, т. 2 от ЗДСл – поради съкращаване на длъжността, считано от 21.08.2023 г.

ОСЪЖДА, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, Българска агенция за инвестиции при Министерство на иновациите и растежа да заплати на Т. М. С. от [населено място], [улица], ет. 3, ап. 11 направените в настоящото производство разноски за възнаграждение на представлявалия я адвокат в размер на 1 250 (хиляда двеста и петдесет) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението на страните за постановяването му.

СЪДИЯ: